

W Lublinie przybywa modeli zabytkowych obiektów, które można poznać dotykiem

W Lublinie pojawia się coraz więcej udogodnień, które mają ułatwiać życie osobom niewidomym i słabowidzącym. Jednym z takich rozwiązań są dotykowe modele architektoniczne zabytków obiektów – specjalne makiety ustawione przy ważnych miejscach na Starym Mieście. Można je dotknąć i w ten sposób lepiej poznać wygląd dawnych historycznych budowli – dosłownie „na wyciągnięcie ręki”.

Miasto Lublin rozwija rozwiązania, które czynią przestrzeń miejską bardziej dostępną dla osób ze szczególnymi potrzebami. Dotykowe makiety zabytkowych obiektów pomagają przede wszystkim osobom niewidomym i słabowidzącym.

Dzięki nim mogą:

- poczuć kształt, wielkość i historyczny układ budynków,
- poznać szczegóły architektoniczne, które trudno zrozumieć tylko na podstawie opisu słownego,
- lepiej zorientować się w przestrzeni i samodzielnie zwiedzać Stare Miasto.

Modele mają też wypukłe napisy w alfabecie Braille’a i krótkie, czytelne informacje. Dzięki temu są przydatne nie tylko dla osób z niepełnosprawnością wzroku, ale także dla wszystkich zainteresowanych historią Lublina.

Dzięki takim rozwiązaniom najważniejsze modele zabytków (m.in. dawny kościół Św. Michała na Placu Po Farze, czy Bazylika Ojców Dominikanów) stają się narzędziem edukacji zarówno dla mieszkańców, jak i dla turystów odwiedzających Stare Miasto w Lublinie. Możliwość dotknięcia modelu obiektu zabytkowego ma ogromną wartość

poznawczą. Pozwala zrozumieć proporcje budowli, jej otoczenie, a nawet detale, które w standardowym zwiedzaniu często pozostają niedostępne.

Organizacje zajmujące się dostępnością podkreślają, że tego typu makiety ułatwiają osobom ze szczególnymi potrzebami m.in. samodzielne poznawanie zabytkowych obiektów, przełamywanie barier w edukacji historycznej, czy też stanowią element systemu orientacji w przestrzeni miejskiej. Dzięki zastosowaniu technik druku przestrzennego modele wiernie oddają proporcje i układ obiektów. Tego typu rozwiązania wspierają samodzielne poruszanie się i zwiedzanie Starego Miasta przez osoby z niepełnosprawnościami.

W tym wypadku rozmieszczenie modeli budowli zabytkowych w centrum miasta ma także symboliczny wymiar. Podkreśla, że Stare Miasto i jego najważniejsze zabytki są przestrzenią wspólną, otwartą i dostępną – niezależnie od wieku, sprawności czy poziomu wiedzy o historii Lublina.

Instalacje te stanowią kolejny krok w budowaniu miasta bez barier, zgodnego ze standardami uniwersalnego projektowania i polityką miejską w obszarze dostępności. Władze miasta zapowiedziały dalszy rozwój sieci dotykowych obiektów zabytkowych. Tego typu inicjatywy pokazują, że Miasto Lublin traktuje poważnie zapewnienie dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami. To krok w stronę miasta, które pamięta o swojej historii - ale jednocześnie chce być otwarte i dostępne dla wszystkich mieszkańców i turystów.

Autorzy: W. O i K. B.